

Teksten bij 18 foto's van Mwana Ukundwa in Rwanda voor kinderen (8 – 12 jaar)

Geef weeskinderen een nieuw thuis

De ouders van Francois zijn overleden aan aids. Hij woont nu samen met zijn broer, twee andere weesjongens en een begeleider in één huis. Geef weeskinderen in Rwanda een nieuwe kans op een thuis en om naar school te gaan.

1. Francois (foto KIA017404 van fotograaf Johannes Odé)

Ik ben Francois. Ik ben 10 jaar. Mijn ouders zijn overleden aan aids. Aids is een hele erge ziekte. Zonder dure medicijnen ga je er op een gegeven moment aan dood. Ik was bang dat ik in een groot kindertehuis terecht zou komen. Maar gelukkig kon ik samen met mijn broer Pascal en twee andere weesjongens en een begeleider bij elkaar in één huis wonen.

2. Mijn nieuwe 'gezin' (foto van fotograaf Johannes Odé)

En dit is het 'gezin' waar ik nu bij woon: mijn broer Pascal (links van mij), twee andere weesjongens en onze begeleider. Bij hen ben ik thuis.

3. Mijn broer Pascal (foto KIA017403 van fotograaf Johannes Odé)

Ik ben heel blij dat ik bij mijn broer Pascal kon blijven. We praten nog wel eens over onze ouders en alles wat er gebeurd is. Ook de andere jongens hebben dat meegemaakt. Maar we doen ook allerlei leuke dingen met elkaar.

4. Dammen (foto van fotograaf Johannes Odé)

Ik hou van dammen. Dat doe ik vaak met mijn vrienden.

5. Meehelpen met het huishouden (foto van fotograaf Johannes Odé)

Natuurlijk moet ik ook meehelpen met het huishouden. Hier zie je ons samen het eten klaarmaken voor vanavond.

6. Mijn school (foto KIA017396 van fotograaf Johannes Odé)

Hier ga ik naar school. Dit is mijn klas. Een begeleider van ons huis bekijkt of het goed met me gaat op school. En als er problemen zijn praat hij met mijn leraar. Maar meestal gaat het goed. Ik heb een leuke klas.

7. Mijn klas (foto KIA017406 van fotograaf Johannes Odé)

Hier links zie je mijn vriend Manuel. We leren hier Frans. Dat is een belangrijke taal in ons land, omdat de Fransen hier ooit de baas waren. Mwana Ukundwa betaalt ons schoolmateriaal en ons schooluniform.

8. Een beroep leren

Als ik straks klaar ben met de basisschool, dan kan ik voor een beroep gaan leren: naaien, brood bakken of schoenen maken.

9. De speeltuin (foto KIA017388 van fotograaf Johannes Odé)

Hier spelen we vaak in de pauzes en na schooltijd of in het weekend.

10. Voetballen op het voetbalveld

Iedere zaterdag komen we bij Mwana Ukundwa bij elkaar om samen te sporten. Ik hou vooral van voetbal. Ik vertel dan ook hoe het met me gaat in mijn opvanggezin.

11. Volleyballen

Mijn broer Pascal gaat liever volleyballen.

12. Rose Gakwandi (foto KIA017384 van fotograaf Johannes Odé)

Dit is Rose Gakwandi. Zij heeft ons huis opgericht in 1995. Kort daarvoor was er een enorme oorlog ontstaan tussen verschillende groepen in Rwanda: de Hutsi's en de Tutsi's. Het was eigenlijk een strijd

om bezit en macht. Er zijn toen wel een miljoen mensen vermoord. Dat is een verdriet dat veel Rwandezers nog steeds met zich meedragen. Het is moeilijk om zoiets verschrikkelijks te vergeven. Rose heeft zich in die afschuwelijke tijd verstopt met haar man en kinderen en zo overleefd, maar haar eigen ouders zijn vermoord. Ze besloot toen dit huis op te richten voor jonge kinderen die geen ouders meer hadden. Ze noemde het huis 'Mwana Ukundwa', wat 'geliefd kind' betekent.

13. Chantal met haar kippen

Dit is Chantal. Ze zit bij mij op school, ook al is ze al wat ouder. Haar vader overleed aan aids toen zij nog maar een baby was. Haar moeder heeft nu ook aids. Gelukkig krijgt zij medicijnen, maar ze is vaak ziek. Toen Chantal 8 jaar was werd ze ook ziek. Ze bleek ook aids te hebben. Ze werd zó ziek dat ze vijf jaar lang niet naar school is gegaan. Toen Chantal 15 jaar was bracht haar moeder haar naar Mwana Ukundwa. Ze droeg Chantal op haar rug, omdat ze zelf niet meer kon lopen. Ze krijgt nu medicijnen via het ziekenhuis. Mwana Ukundwa zorgt dat Chantal beter te eten krijgt. Ze krijgt iedere dag een halve liter melk. Ze heeft eigen kippen gekregen. Die moet ze verzorgen en daar kan ze dan eieren van eten. Ook betalen ze het schoolgeld en materialen voor school. Chantal is vooral ook heel blij dat ze niet meer zo alleen is.

14. Zorg voor ouders met aids (foto KIA017517 van fotograaf Johannes Odé)

Bij Mwana Ukundwa zorgen ze niet alleen voor weeskinderen, maar ook voor ouders die aids hebben, zoals Chantals moeder. Zij krijgen medicijnen en soms geld voor het ziekenhuis. Ook krijgen ze één keer per maand een voedselpakket met suiker, maïsmeel, rijst, zoete aardappelen en zeep.

15. Manden maken

In handwerkgroepen kunnen deze moeders manden, tassen, overtrekken en schalen maken. Die verkopen ze voor geld. Eén keer per week komen ze bij elkaar. Terwijl ze met hun manden bezig zijn, praten ze over problemen en oplossingen. Jocelyne helpt hen en vertelt hoe zij kunnen voorkomen dat zij anderen besmetten.

16. Aandacht voor elkaar

Het is fijn dat we bij Mwana Ukundwa zo op elkaar letten. Aids is een ziekte waar je je soms voor schaamt. Het heeft geen zin om elkaar de schuld te geven over deze ziekte. Het is fijn om er met anderen over te kunnen praten. Zo voel je je minder alleen en kun je elkaar helpen. Als een vrouw ziek is zorgen andere vrouwen voor haar kinderen.

17. Nieuw doorgangshuis

Pas is er een nieuw huis gebouwd, waar kinderen kunnen wonen zolang er nog geen goed opvanggezin gevonden is. Ook in twee andere plaatsen zijn nu al opvanghuizen. Totaal worden er wel tweeduizend kinderen opgevangen!

18. Bedankt voor jullie steun

Herken je het boek dat Rose hier vasthoudt? Het is de kijkbijbel. Wisten jullie dat die zelfs in onze Rwandese taal (het Kinyarwanda) is vertaald? Leuk hé! Bedankt trouwens dat jullie ons willen steunen!

Meer informatie

Projectinformatie op de website van Kerk in Actie:

<http://www.kerkinactie.nl/projecten/Opvang-en-scholing-van-weeskinderen--p96-7796>

Hier zijn ook veel foto's te downloaden (met 'k'). De foto's van fotograaf Johannes Odé zijn in hoge resolutie op te vragen bij Kerk in Actie. Die mogen niet voor andere doelen gebruikt worden.